

HIREK

0000

A sztropkói temetőben.

(Saját tudósítónktól.) A sztropkói temetőben a múlt héten megástak egy sirt és elföldelték benne a 46. gyalogezred egyik fiatal tartalékos hadnagyát: *Aczél Ivánt*. Amikor a gyalulatlan koporsót leeresztették ágyuk bönbölése közben a sirba, a bajtársak sortűzet adtak, előbb azonban *Laczkák Dezső* érado nyi református lelkesz szárnyaló beszéddel bucsuztatta el *Aczél Ivánt*, aki ellenséges golyótól homlokán találva elesett a haza védelmében.

Igy írta meg a fekete hirt lapunk egyik munkatársának a szegedi születésű dr. *Ötvös Ervin* tartalékos főorvos. A fiatal élet kilobbanását *Burtik* százados tegnap tudatta az ifju hős édes anyjával, akinek megírta, hogy fiában, aki igazi hős volt, nemcsak a szolgálatkész adjutánt, de a rövid időn belül megismert és megszeretett barátot is elvesztette. Jó, derék ember volt *Aczél Iván*, aki nemcsak a polgári életben tudott barátokat és csakis barátokat szerezni, hanem a harcmezőn is. Főlebbvalói, alantasai egyaránt szerették a jómodoru, becsületes szívű, nyílt eszű ifjút, aki a háboru megkezdésekor mint őrmester vonult a harctérre, ahol kétszer is előléptették és eleinte a szentek ellen harcolt, majd fölkerült Galiciába, taposta az orosz földet, mindenütt halált megvető bátorsággal harcolt az igazságos ügyért, végezetül a kárpáti vonalon küzdött az ellenséges csorda ellen és a mindannyiunk előtt szent magyar föld védelmében fejezte be reményteljes, az élet tavaszát élvező életét.

Aczél Iván polgári foglalkozásában a Magyar általános hitelbank tisztviselője volt. Ahogy sikerrel elvégezte iskoláit, a bank szolgálatába állott, ahol nemcsak példás munkaságáért, hanem kivételes képességeiért is sokra értékelték. Előtte állt a diadalmas jövő, a szépségekkel teli élet, amit ketté hasított az ellenség gyilkos golyója. A háboru kezdete óta szakadatlanul a harctéren volt és noha több ízben volt beteg, szabadságot nem kért, mert a kötelesség teljesítés jellemezte egyéniségét.

Egy megsebesült szegedi rendőr mesélte még a múlt esztendőben egyik itteni kórházban, hogy *Aczél Iván* mentette meg az életét, tizenegy bajtársával együtt. A legnagyobb golyózáporban a hátán cipelte megsebesült bajtársait föld alá. Szerető szívű ifju volt *Aczél Iván*, hős a szó nemes értelmében, akiben *Aczél Soma*, az „*Adria*” biztosító társulat szegedi vezérügynökségének titkára egyetlen fiát gyászolja. És gyászolja mindazok, akik a rekonszenves, példás életű, becsületes ifjút ismerték, aki immár a sztropkói temetőben álmódja a magyar katonák álmát a győzelmes, boldog Magyarországról...

— **Kitüntetett magyar tábornok.** Rónai *Horváth Jenő*, volt honvéd dandárnoknak, nyugállománybeli altábornagynak az ellenséggel szemben vitéz és eredményes magatartása elismerésül a király a hadiékítményt adományozta, a Lipót-rend lovagkeresztjéhez. Rónai *Horváth Jenő legjelentékenyebb hadtörténelmi írónk*, akadémikus, akít a háboru előszólitott nyugalomból és most fontos helyre helyezte a király bizalma.

— **Mikor fogad a polgármester.** *Somogyi Szilveszter* dr polgármester magánfeleket csütörtökön és hétfőn tizenkét órától egy óráig, vasárnap és ünnepnapokon tizenegy-től tizenkettőig, a többi napokon tizenegy-től egy óráig fogad.

— **Megszűnt Berlin éjszakai élete.** *Berlinből* jelentik: A rendőrség a múlt héten tudvalevően azt a rendeletet adta ki, hogy az összes mulatóhelyeket, kávéházakat és barokkat, az éjjeli élet összes helyiségeit éjjel után egy órákor be kell zárni. A híres berlini éjjeli élet, amely az utóbbi években oly nagy lendületet vett, hogy még a párisi is felülmulta, ezzel egy csapásra megszűnt. A berlini rendőrség tapasztalatai szerint azonban sokan kijátszották rendelkezéseit, igen sok apró éjjeli helyiség elfüggönyözött ablakok, lezárt redőnyök mellett egész éjjel folytatta üzemét. A rendőrség, hogy e visszaéléseknek elejét vegye, elrendelte, hogy ezeket a helyiségeket már este tíz órákor be kell zárni.

— **A tengeri maximális ára.** A földmívelési miniszter annak idején a tengeri makszimális árát 21 koronában állapította meg. Néhány nappal ezelőtt aztán egy újabb rendelet érkezett, amelyben a miniszter értesíti a gazdákat, hogy 30 koronáért veszi március elsejéig a tengeri mázsáját, ha azonban a megfelelő mennyiség eddig be nem jön, akkor olcsóbb áron rekvirálhatni fog. Most tehát a közönség a makszimális 21 koronáért természetesen nem kap tengerit. Ezért pénteken délután *Somogyi Szilveszter* dr polgármester elnöklésével összeült a makszimális ármegállapító bizottság, hogy a közönség érdekében rendezze az árdifferenciát. Először a bizottság úgy tervezte, hogy a minisztertől megállapított 30 koronás ár alapján a tengeri liszt makszimális árát 43 koronában állapítja meg. Mivel némelyek véleménye szerint ez azonban ellenkezne a miniszter intenciójával, úgy határoztak, hogy *Bokor Pál* helyettes polgármester felutazik Budapestre és a földmívelés-ügyminisztériumban megtudja, hogy alapul lehet-e venni a liszt ármegállapításánál a nyers tengeri 30 koronás makszimális árát.

— **Helybenhagyott halálos ítélet.** A szegedi királyi tábla feljebbviteli tanácsa, ma tárgyalta *Pillár Ignác* temesvári illetőségű mészárossegéd bünpörét, akít tudvalevőleg a nagybecskereki törvényszék kötél általi halálra ítelt. A vádlott Nagybecskereken meggyilkolta és kirabolta *Wilhelm János* korcsmárost és a feleségét. Éjjel belopódzott a lakásba, először a férfit fejbe ütötte egy öt kilós mérlegsullyal, aztán az asszonyt ütötte le. Majd elővette hosszú kését, a korcsmárost szivenszurta és az asszonyt is össze-visszaszurkálta. Mikor pedig látta, hogy mindketten meghaltak, elrabolta 988 koronájukat. A gyilkosság után megszökött. Titelen fogták el a csendőrök. A mai tárgyaláson *Ringhoffer Lajos* elnökölt. A vádat *Hubay László* dr képviselte. *Biró Vilmos* referálta el a bünpör hatalmas anyagát. Az elnök ezután maga elé szolitotta a halálra ítéletet és megkérdezte, hogy megbánta-e büncselekményét.

— **Megbántam,** — mondta rekedt hangon *Pillár*.

Ezután a perbeszédre került a sor. Fél-tizenkettőkor hirdette ki az elnök az ítéletet, amely szerint a tábla helybenhagyta a törvényszék halálos ítéletét. A védő az ítélet ellen felebbezett, az elítelt pedig kegyelemért folyamodott.

— **Angol panasz a francia nők ellen.** Tudvalevő dolog, hogy a franciák elégedetlenek az angol szövetségeseik segítségével; brit katonákkal szemben leginkább az asszonyok éreztetik ezt. A *Times* párisi tudósítója most keserűen panaszodik a francia nőkre, akik az angolok nagy tetteit egyáltalában

nem akarják észrevenni és elismerni. *A párisi nő hitelt ad minden pletykának, amely az angol katoná gyávaságáról szól.* A francia nő kritikus, cinikus, elkényeztetett és kedvetlen véleményével, amelyet az angol hadseregéről táplál, károsan befolyásolja a francia férfivilágot is. Az angol újságíró szemére lobbantja a francia nőknek, hogy csak azt kívánják a katonáktól, hogy mindennap borotválkozzanak, hogy szép ruhában induljanak harcba és végeredményben azt a háborut, amelyben angol katonák véreznek és esnek el, „francia nemzeti háborúnak” tekintik és nem akarnak tudomást venni arról a nagy áldozatról, amelyet a háboru érdekében az angol flotta és az angol pénz hoz.

— **Vilmos császár gyermekkori levele.** Egy olvasónk elküldötte nekünk annak a levélnek a fordítását, amelyet Vilmos német császár tizenegy éves korában írt nagyatyjához I. Vilmoshoz. A levél 1870. március 17-én kelt és üdvözlőnek volt szánva a nagy császár születésnapja alkalmából. A kedves levél, amely a későbbi hatalmas uralkodó lelki erényeit visszatükrözi, így szól:

Kedves nagyapám! Szabadjon nekem levélben juttatni hozzád legszívesebben jókívánataimat. Azért egész szívemből minden jót kívánok születésnapodra és igen sok szerencsét kívánok neked ehez az évhez, amelyet most fogsz megkezdeni. Remélem, hogy legalább ezt a napot vidáman és gondok nélkül élheted át. Nagyon sajnálom, hogy semmit sem készíthettem el születésnapodhoz, azért kérlek, sziveskedjél levéllel megelégedni.

Itt a legszebb tavaszi időjárásunk van, amilyen csak elképzelhető. A nap oly meleg-süt, hogy az ember a járásnál kimelegszik. Szeretném, ha itt volnál: Cannes sokkal jobban tetszenék most neked, mint Berlin és itt nem fáznál át mindig és nem betegednél meg, hanem mindig egészséges maradnál.

Mi gyakran átme gyünk a néneinkhez a Grand Hotelbe. Az egyik közülök, a Mecklenburgi Alex néne nek napról-napra egészségesebb lesz. Kikocsizik és minket mindig ifogad, még akkor is, ha ágyban van. Mindig jókedvű, mesél nekünk; mi elmondhatjuk neki napi elményeinket. Szegény *Fridrich néne* azonban napról-napra betegebb. Alig látjuk őt néhány perere. Bácsink nagyon szomorú.

Isten veled, kedves nagyapa, légy jól és egészségesben. A te engedelmes és hálás unokád *Cannes, 17/III. 70. Vilmos.*

— **Orosz tábornok a királyunkról.** Amikor az oroszok megszállták október elején *Máramarosszigetet*, *Arjotínov* tábornok az ő szűkebb környezetével a vármegyházán szállásolta el magát. Itt nem talált mást, mint *Nyegre* főispán öreg huszáriját. Az kalauzolta az orosz tábornokot az épületben. A megyegyűlés termében egy nagy kép előtt megállott a tábornok:

— Ki az?

— Ez a királyunk! — felelte a szolga.

— Te kutya! — förmedt rá a tábornok — és a királyod előtt föltett kalappal állasz?

A szolga erre lerántotta a fejéről kalpagját és levette a sapkáját az orosz tábornok is, miközben így szólt:

— Adjon az Isten a királyotoknak hosszú életet és nekünk mindnyájunknak tisztességes békét!

A nagytermet azután bezáratta és azonnal senkit sem eresztett be oda.

— **Közzédők a királyi táblán.** A szegedi ügyvédi kamara a következő ügyvédeket rendelte kia szegedi királyi ítéletábla előtt bünygyekben tartandó főtárgyalásokhoz közzédőül: 1915 április 6—10-ig *Lugosi Dömötör* dr-t, helyettesül *Wolf József* dr-t, 12—17-ig *Némegy Gyula* dr-t, helyettesül *Balogh Marcell* dr-t, 19—24-ig *Pap Róbert* dr-t, helyettesül *Barta Dezső* dr-t, 26-tól május 1-ig *Pártos Erő* dr-t, helyettesül *Bárkányi Mi-*